

[Nørskov.]

i det væsentlige var rigtige, men dengang havde man den Anskuelse, at de to Tanger, der skiller Limfjorden fra Vesterhavet, kunde bevares, blot man byggede mange og stærke Høfder ud fra Kysten. De indhøstede Erfaringer har imidlertid vist, at Kanalen gennem Thyborøn virker som en Sugepumpe, der fører Sand væk fra Kysten og ind i Nissum Bredning. Ved Maalinger og Bundundersøgelser er det konstateret, at Dybderne uden for Høfderne forøges, idet den fladtskraanende Kyst afslides til større og større Stejlhed, og at denne Udvikling er naaet saa langt frem, at man maa befrygte, der i Løbet af faa Aar kan ske en Tilbagerykning af Kystlinien, hvorved Digerne gennembrydes og Høfderne kommer til at ligge frit i Havet. Et saadant Sammenbrud af Kystsikringen vil dels kunne medføre store materielle Skader, dels bevirke, at man ganske taber Herredømmet over Udviklingen. For at undgaa en saadan Katastrofe indstiller Kommissionens Flertal, at der bygges en Dæmning, som lukker Thyborønkanalen og derved standser den stærke Strøm fra Havet ind i Fjorden. Derved vil Sandet som Følge af Kanalens Lukning blive paa Kysten og den tragtformede Kanalmunding fyldes med Sand, saaledes at der fremkommer en ny Kystlinie, der sikrer Tangerne.

Det foreliggende Forslag følger jo det største Kommissionsmindretals Indstilling med Tilslutning af 8 Medlemmer og er med Sikringsanlæg beregnet til at koste 16 Mill. Kr. De øvrige Driftsudgifter inklusive Forrentning og Afskrivning anslaaes til 1,2 Mill. Kr. Beklageligt er det, at Forslagets Gennemførelse vil medføre en Lukning af Thyborøn Havn, hvorved ogsaa Thyborøn By mister Grundlaget for sin Eksistens. Herfra er i de senere Aar drevet et betydeligt Havfiskeri. Ved Havnen bor ca. 500 Fiskere. Værdien af Fartøjer og Redskaber udgør ca. 3½ Mill. Kr., Fangstværdien angives at være godt 3 Mill. Kr. aarlig. I den nylig udkomne Pjece er Værdien af indfangne Fisk sat betydeligt højere. Byens Indbyggertal er nu ca. 1 200, og Ejendoms-skyldværdien af de i Byen værende Ejendomme er opgjort til 1 623 000 eller maaske nærmest 2½ Mill. Kr. nu. Selv om der ikke paahviler Staten nogen Erstatningspligt, fordi Byens Eksistensmuligheder bortfalder ved Havnens Lukning, finder vi det fra vor Side rigtigt, som det er foreslaaet, at Staten søger at afbøde det økonomiske Tab, Beboerne kommer ud for, hvis Forslaget gennemføres.

I Bemærkningerne til Lovforslaget peges der paa, at da Hanstholm Havns hurtige Færdiggørelse nu er besluttet, vil en væsentlig Del af det Fiskeri, som hidtil er udført fra Thyborøn, sikkert kunne drives fra Hanstholms nye Havn. Men selv om det kan ske, maa man alligevel tage Hensyn til Mennesker, der paa Grund af Naturforhold maa fraflytte deres gamle Hjem og Virkeplads og søge nye Bosteder, og vi finder derfor, at Staten bør stille sig kulant i saadanne Tilfælde.

Med Hensyn til Fjordfiskeriet stiller Sagen sig saaledes, at fra 1890 til 1922 var der ca. 3 000 Erhvervs- og Lejlighedsfiskere beskæftigede ved Fiskeri paa Limfjorden, nu kun ca. 1 900, hvoraf de 1 100 er Erhvervsfiskere. Fiskernes Antal er altsaa gaaet stærkt tilbage, og Vægtudbyttet har ligeledes været faldende, nemlig fra ca. 4 400 Tons til 2 800 Tons. Det aarlige Udbytte i Penge andrager ca. 2 Mill. Kr.

For Fjordfiskeriet vil det foreliggende Forslag betyde, at Vandets Saltholdighed mindskes, saaledes at der efterhaanden sker en Overgang fra Saltvand til Brakvand eller rent Ferskvand. Hvad denne ændrede Tilstand i Fjorden vil betyde for Fiskeriet i Fremtiden, hersker der delte Meninger om. Fiskerne, navnlig i Fjordens vestlige Del, mener, det vil være en Katastrofe eller i hvert Fald bevirke en stærk Tilbagegang for Fiskeriet, medens f. Eks. Fiskerne ved Nibe nærmest har den modsatte Opfattelse og hævder, at ringere, end det er nu, kan det ikke blive. Ved Lodsejermødet i Viborg den 21. November 1942 blev det ogsaa fra Fiskeres Side udtalt, at en Lukning af Fjorden mod Vest vilde være gavnlig for Fiskeriet, idet man henviste til det rige Fjordfiskeri før Gennembrudet ved Agger. Fiskerne hævdede, at efter 1825 blev Saltholdigheden i Fjorden saa stor, at den virkede skadelig paa Vegetationen. Fiskeføde i Form af Snegle og Orme forsvandt ogsaa, saa Næringsvilkaarene for Fiskene blev daarlige. Sandheden er vel nok den, at Forholdene er meget forskellige i den lange, bugtede Fjord. Dog kan man vist fastslaa, at de intensive Driftsmaader, hvorunder Fiskeriet nu drives, har haft en forringende Indflydelse paa det kvantitative Udbytte. Det er altsaa umuligt med Sikkerhed at sige, hvad en Lukning vil betyde for Fiskeriet; men Kommissionen mener, at det vil medføre ikke ubetydelige Vanskeligheder for Erhvervet, ikke mindst i Overgangsperioden.

Selv om der rent juridisk set næppe paahviler Staten nogen Erstatningspligt for de Ændringer, som en Lukning af Fjorden